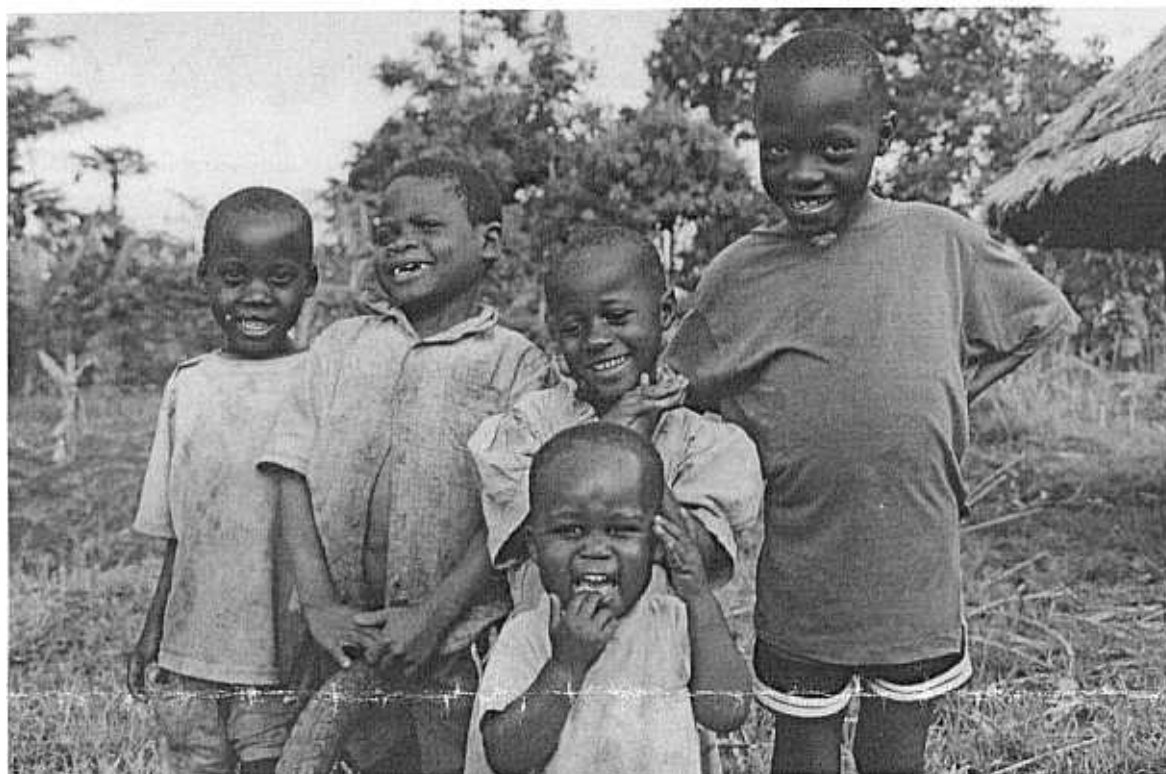

Adopce na dálku[®]

UGANDA

CENTRA:

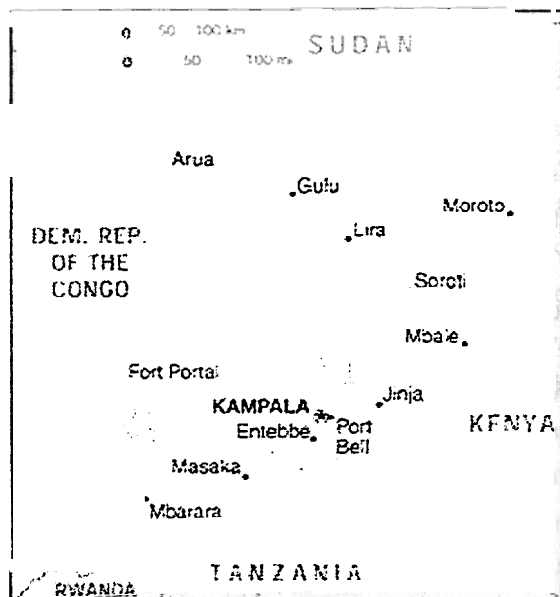
- 1. UCDDT KAMPALA**
- 2. DIECÉZE LUWEERO**
- 3. DIECÉZE KIYINDA-MITYANA**

Bankovní spojení:
Komerční banka: 749011/0100
Variabilní symbol: registrační číslo dítěte
Specifický symbol: registrační číslo „rodiče“

18.9.2007

Tel.: +420 224 250 985
+420 224 246 573
+420 224 246 519
Fax: +420 224 250 985
E-mail: adopce@charita-adopce.cz
<http://www.adopcenadalku.cz>
<http://www.charita-adopce.cz>

1 Základní informace o Ugandě

Víte, že :

- více než 10 % obyvatel Ugandy je HIV pozitivních, na AIDS zemřely již 2 milióny lidí
- v populaci téměř pětadvaceti milionů obyvatel je 1,7 milionu sirotků
- muži se průměrně dožívají 46 a ženy 47 let
- Průměrný počet dětí na jednu ženu je 7
- 96 z 1000 dětí se nedožije ani školního věku
- každý 4. muž a každá 2. žena jsou negramotní
- 55% Ugandanů žije pod hranicí chudoby
- projekt Adoptce na dálku® funguje v Ugandě od ledna 2001

Uganda se nachází ve východní Africe. Sousedí se Súdánem, Keňou, Tanzánií, Rwandou a Kongem. Zabírá plochu 237.000 km² a má 25 milionů obyvatel. Hlavním městem je Kampala.

Platí se ugandským šilinkem. Uganda je vlastí mnoha různých

etnických skupin, nejpočetnější jsou kmeny Buganda a Karamodžong. Kromě angličtiny, která je úředním jazykem, se zde hovoří dalšími přibližně 40 různými jazyky, z nichž nejvíce lidí používá jazyk Luganda. Většina obyvatel se hlásí ke křesťanství (33% katolíků a 33% protestantů), dále islámu (16%) a přírodnímu náboženství. Uganda je převážně zemědělská. Jen 12% obyvatel žije ve městech, zbytek na venkově. Pěstují se hlavně banány a to několik druhů, cukrová třtina, rajčata, brambory, na vývoz jde však jen káva a čaj, jejichž ceny na světových trzích však vytrvale klesají.

Uganda je jednou z nejkrásnějších zemí Afriky. Winston Churchill ji při své návštěvě právem nazval „perlou Afriky“. Leží na rovníku a má tedy tropické podnebí s letním počasím po celý rok. Vysoká nadmořská výška ji však chrání před nesnesitelnými vedry. Nejtepleji je zde od prosince do února, kdy teploty vystoupají až na 29°C, nejdeštivějšími měsíci jsou duben a září.

Navzdory příjemnému klimatu a příznivým geografickým podmínkám je Uganda jedním z nejchudších a nejméně rozvinutých států světa. Na její neutěšené situaci se výrazně podepsala její pohnutá historie. V roce 1962 získala Uganda samostatnost na Velké Británii. Již o čtyři roky později provedl tehdejší ministerský předseda, Milton Obote, státní převrat. Zahájil tím vládu nedemokratických režimů hrubě porušující lidská práva, které destabilizovaly zemi až do poloviny osmdesátých let. Nejkrvavější bylo období generála Idiho Amina v letech 1971-79, kdy bylo zavražděno 300 000 Ugandanů, došlo k vyhnání podnikavé indické menšiny a následnému rozvratu ekonomiky. Jeho vláda skončila po invazi vojsk z Tanzánie. Poté se k moci dostává ještě jednou Milton Obote, který nastolil krutou vojenskou diktaturu. Těsně po jeho nástupu se na západě země zformovala partyzánská armáda vedená Jowerim Musevenim. V zemi se rozpoutala občanská válka, ve které patřilo k běžným praktikám využívání dětských vojáků. Museveni zvítězil a v roce 1986 se dostal k moci. Jeho vláda se ukázala být mnohem demokratičtější než ty předchozí. Nicméně, jeho v pořadí již čtvrté znovuzvolení do funkce prezidenta republiky v roce 2006 vznáší řadu pochybností.

Uganda stále bojuje s hlavními velkými problémy - obrovským státním dluhem, negramotností a s ní souvisejícím vysokým počtem obyvatel nakažených HIV a dalšími nemocemi - jakými je malárie, břišní tyfus,

žloutenka, žlutá zimnice. Epidemie AIDS, jímž jsou v Ugandě nakaženy asi 2 miliony lidí navíc brání jakémukoliv ekonomickému růstu.

Nejchudší a nejproblematictější oblastí je sever země, kde už téměř dvě dekády bojuje Armáda Božího odporu (anglicky Lord's Resistance Army, krátce: LRA), povstalecká skupina, která usiluje o zřízení křesťanského teokratického státu založeného na deseti příkázáních. Povstalci jsou obviňováni z páčání řady zvěrstev jako drancování vesnic, zabíjení, mučení, znásilňování a zotročování dětí a mládeže, které používají jako vojáky nebo sexuální otroky. V srpnu roku 2006 se však objevila první jiskřička naděje. Rebelové podepsali s vládou příměří, které by mělo směřovat k definitivnímu ukončení tohoto dlouhého konfliktu.

2. Oblast, kde projekt Adopce na dálku® působí

Adopce na dálku® působí v diecézích Luweero, Lugazi a od roku 2006 i diecéze Kiyinda-Mityana. V diecézi Lugazi se zaměřuje na velmi těžce přístupné a chudé vesnice ležící podél Viktoriina jezera. Tento pás vesnic (s výjimkou Bweyogerere) leží asi 60 km východně od města Kampala směrem na město Jinja.

Diecéze Luweero se nachází asi 80 km severně od Kampaly. Většina lidí v těchto oblastech jsou rolníci, kteří se téměř výhradně žijí vlastní produkcí a přebytek prodávají na trhu – pěstují především banány, sladké brambory, fazole, kukuřici, rajčata, arašidy, yamy a maniok. Nejvýznamnější komerční plodinou byla až donedávna káva.

Diecéze Kiyinda-Mityana se rozkládá na území okresu Mityana, Mubende, Kiboga a částečně Mpigi. Počet obyvatel oblasti se blíží číslu 890 000. Většina těchto obyvatel se pak žijí obděláváním půdy za účelem vlastní obživy. Zvláště severní část diecéze (oblast okresu Kiboga) je silně poznamenána občanskou válkou ze sedmdesátých a osmdesátých let. Generace dnešních dětí přišla o své rodiče, v oblasti je nefunkční infrastruktura a další životně důležité instituce. Diecéze Kiyinda - Mityana slaví právě letos (2006) 25 let od svého založení. S využitím zahraničních darů se ve svých aktivitách věnuje především podpoře zemědělství, zdravotní péči a péči o lidi s postižením. Projekt Adopce na dálku® byl v diecézi zahájen právě v oblasti Kiboga a zahrnuje tak farnosti Lwamata, Bukalamuli, Vvumba a Ndibata.

Rodiny „adoptovaných“ dětí většinou žijí v malých vlastnoručně postavených hliněných chýších, kde není elektřina ani přívod vody. Svítí se petrolejovými lampami nebo svíčkami. Na vesnicích lidé neznají pro nás běžné záchody, používá se suchý záchod. Na cizince může přesto ugandský venkov působit mírumilovně a idylicky, místní lidé ale tento názor s Evropany sdílet určitě nebudou. Mezi jejich největší problémy patří onemocnění AIDS, které je jednou z hlavních příčin úmrtí. Díky velké osvětě se v posledních letech podařilo nárůst nakažených osob zpomalit, přesto AIDS představuje obrovský problém.

V Ugandě žije 1,7 milionu sirotek. Z nich dvě třetiny ztratily své rodiče právě kvůli AIDS. Každá čtvrtá rodina v Ugandě se stará o dítě osiřelé kvůli AIDS. Započítáme-li tyto sirotky, je průměrný počet dětí v rodině 10. Více dětí v rodině často znamená méně jídla pro každé z nich. Výjimkou nejsou vesnice, kde téměř úplně vymřela produktivní generace a zůstaly pouze děti a staří lidé. Právě na tyto sirotky, kteří nechodí z finančních důvodů do školy, se soustředí projekt Adopce na dálku®. Hlavním cílem je poskytnout dětem vzdělání a kvalifikaci, aby si v budoucnu mohly najít práci. Také je nutná osvěta o AIDS, hygieně, plánovaném rodičovství a další.

3. Naši partneři a jejich aktivity

Naší největší partnerskou organizací je **Uganda Czech Development Trust (UCDT)**, která byla založena v roce 2005 organizacemi ADCH Praha, Caritas Luweero a Caritas Lugazi. UCDT má centrální kancelář v hlavním městě Kampala, nicméně zaměřuje se na těžce přístupné a chudé vesnice ležící podél Viktoriina jezera. UCDT je se třemi a půl tisíci dětí největším centrem projektu Adopce na dálku®. Je řízeno českým pracovníkem, zaškoluje a kontroluje všechna nová centra, která se do projektu zapojují. Neocenitelná je také práce českých dobrovolníků. Vyučují na vesnických středních školách, věnují se přípravě volnočasových aktivit pro děti a pomáhají i přímo v projektu Adopce na dálku®.

Dalších 400 dětí je do projektu zapojeno v diecézi **Kasana-Luweero**, se kterou spolupracujeme od roku 2004. Diecéze se kromě adopcí na dálku soustředí na další projekty, které zlepšují životní podmínky chudých vesnických obyvatel. Projekt zemědělského rozvoje se zabývá trvale udržitelným způsobem zemědělství, zalesňováním a chovem dobytka. Dalšími projekty jsou systém mikrofinancování a vytváření úspor, odstraňování negramotnosti dospělých, hospodaření s vodou a hygiena, výstavba škol a nízkorozpočtových domů. V neposlední řadě diecéze poskytuje základní zdravotní péči a zřizuje centrum pro nemocné HIV.

Na podzim roku 2006 byl projekt zahájen i v diecézi **Kiyinda-Mityana**, konkrétně pak v oblasti Kiboga, která je v rámci této diecéze občanskou válkou nejpostiženější částí. Diecéze se prostřednictvím svého oddělení sociálních služeb a rozvoje aktivně angažuje při řešení problémů jakými jsou: naprosto nepostačující podpora znevýhodněných skupin (ženy, postižení), nedostatečná zdravotní péče, nízká produktivita zemědělství, degradace životního prostředí, extrémní chudoba a další. Konkrétní programy diecéze jsou pak zaměřeny především na: sociální rehabilitaci osob s postižením (prostřednictvím zapojení do aktivit generujících zisk), redukci chudoby (zvýšení standardu hygieny, výživy, přístupu k pitné vodě pro domácnosti), zdravotní osvětu, zvyšování gramotnosti a vzdělanosti, pomoc sirotkům a další. Všechny výše zmíněné programy jsou realizovány z prostředků plynoucích ze zahraničí.

Ve všech centrech probíhá práce spojená s projektem podobně. Na začátku každého trimestru navštěvují koordinátoři jednotlivé školy, kde platí školné, kontrolují školní docházku „adoptovaných“ dětí a studentů a společně se sociálními pracovníky distribují uniformy, sešity, kalkulačky a další školní pomůcky. Děti do projektu Adopce na dálku® vybírají místní sociální pracovníci, kteří dobře znají prostředí a jsou schopni po domluvě s místní komunitou vybrat děti, které finanční podporu skutečně potřebují. Pracovníci projektu poté kontrolují a schvalují konečný počet dětí určených k „adopci“. Jediným kritériem je potřeba dítěte (tzn. dítě nemůže chodit z finančních důvodů do školy) a motivace podílet se na projektu. Věk, pohlaví, náboženské vyznání ani jiné okolnosti nesmí ovlivnit šanci na výběr. Sociální pracovníci jsou průběžně vyškolení ve vybraných tématech tak, aby byli schopni pořádat vzdělávací osvětová setkání pro děti i jejich rodiče. Semináře, které proběhly v tomto roce byly např. na téma první pomoci, hygieny, životního prostředí, poradenství v kariéře a motivace k dokončení studia.

Velký důraz je také kladen na monitorování zdraví našich dětí. Zdravotní stav všech dětí je průběžně kontrolován, nemocné děti pak chodí na kontroly společně se sociálními pracovníky, v nutných případech asistují u lékaře i koordinátoři. V průběhu roku 2006 byly všechny oblastní kanceláře partnerské organizace

UCDT vybaveny lékárníčkami tak, aby v případě potřeby mohla být poskytnuta alespoň základní péče. Dětem jsou také často distribuovány léky, v loňském roce např. na léčbu střevních parazitů. Zvláštní péče bude do budoucna věnována i postiženým dětem, jejichž zaregistrování se plánuje v centru pro postižené děti v Mukonu.

Každý rok se všem „adoptovaným“ dětem nakoupí přímo na místě potřebné věci z našeho fondu dárku. V loňském roce jim byly rozdávány například boty a moskytiéry, v letošním roce byly nakoupeny deky.

V roce 2004 byl zahájen na několika středních školách zemědělský projekt s cílem umožnit studentům finanční příjem na nákup dalšího vybavení do škol. Děti si pod odborným dohledem sociálního pracovníka samy pěstují kukuřici, rajčata, fazole, zelí a zisk je potom rozdělen mezi ně. Kromě toho, že se děti naučí hospodařit s penězi, získají také nové znalosti o pěstování zemědělských plodin a v neposlední řadě se v nich posiluje pozitivní přístup k týmové práci. Projekty by měly do budoucna běžet na základě samofinancování a tudíž by se mohly zapojit i rodiny studentů.

4. Česko-ugandská nemocnice a škola pro porodní asistentky ve vesnici Buikwe

V oblasti Buikwe, kde se nachází asi 30 vesnic a žije téměř 45 000 obyvatel, je zdravotní péče na primitivní úrovni a navíc jen velmi těžko přístupná. Místní "zdravotní střediska" nemají téměř žádné vybavení ani léky a pracují zde pouze zdravotní sestry, které často absolvovaly jen krátký kurs. Na nesprávnou diagnózu umírá mnoho lidí, hlavně dětí. Mnoho žen umírá při porodu, protože rodí doma bez kvalifikované porodní asistentky.

Tento problém by měla vyřešit Česko-ugandská nemocnice, která byla postavena ve vesnici Buikwe a v květnu 2006 slavnostně otevřena. Nemocnice byla uvedena do provozu 19. února 2007. Arcidiecézní charita Praha také plánuje založit školu pro porodní asistentky a ošetrovatelky, která vyškolí tradiční porodní báby a poskytne vzdělání v této oblasti mladým dívkám z okolních vesnic. Probíhat budou také osvěty mezi obyvateli Buikwe, které budou informovat o nebezpečí HIV/AIDS a dalších závažných problémech (pohlavně přenosných nemocí, hygieně, pre- a postnatální péči plánovaném rodičovství aj.).

Uvítáme jakýkoli váš příspěvek na tento projekt (*variabilní symbol 804*), příspěvek na nemocnici můžete také koupit videokazety o projektu Adopce na dálku® v Ugandě či zasláním dárcovské SMS ve tvaru **DMS UGANDA** na číslo 87777. Cena jedné SMS je 30 Kč a ADCH Praha, jakožto příjemce Vaší pomoci, obdrží na provoz a dostavbu Česko-ugandské nemocnice a školy pro porodní asistentky 27 Kč.

5. Projekt pěstování a sušení ananasů

V roce 2006 byly pod metodickým vedením partnerské organizace UCDT započaty projekty pěstování a sušení ananasů hrazené z Rozvojového fondu ADCH Praha. Záměrem těchto projektů je zapojit místní komunity a umožnit jim samostatně pracovat a vytvářet zisk. Projekty probíhají ve vesnicích Kisimba, Bujaaya, Girinya, Bufumbe, Kikube, Kizigo, Buwundo, Kawuna, Nsanvu, Lugasa a Ddungi. Celkem je do projektu zapojeno na 130 členů místních komunit. Vypěstovaný ananas (a další získané ovoce a zelenina) jsou usušeny v jednoduchých sušičích a odprodány firmám Fruit of the Nile a Flona Commodities Ltd.. Sušení plodů umožňuje zemědělcům

trvalý odbyt i lepší výkupní cenu, než by tomu bylo v případě prodeje čerstvých plodů. Bližší informace o realizovaných projektech včetně fotodokumentace naleznete na našich internetových stránkách www.charita-adopce.cz.

6. Školní systém

Školní systém tvoří:

a. 3 předškolní třídy

b. 7 tříd základní školy, zakončeno celostátními zkouškami

c. 6 tříd střední školy

- po 4. ročníku se skládají tzv. O-level zkoušky (po nich může dítě pokračovat na technické škole).
- Po 6. ročníku se skládají tzv. A-level zkoušky, což odpovídá naší maturitě (po ní může dítě studovat dvouletou nástavbu a stát se tak např. učitelem, zdravotní sestrou).
- Na základě výsledků maturity lze také získat vládní stipendium (na medicínu, práva, a další); z vesnické školy, kam chodí naše děti, je to však velmi obtížné. Mnohem větší šanci na stipendium mají paradoxně bohaté děti navštěvující prestižní drahé školy v hlavním městě.

Lidé, kteří neumí číst a psát:

- jsou snadno manipulovatelní, např. při volbách
- nemotivují své děti ke studiu, takže většina z nich ukončí školní docházku během 2. - 4. třídy ZŠ
- mají nízké sebevědomí a nejsou rovnocenným partnerem ostatním vrstevníkům společnosti
- nemají přístup k informacím
- neumí hájit své zájmy a často přistoupí na velmi nevýhodné podmínky (např. vysoký úrok při půjčkách)

Cílem projektu Adopce na dálku® je dát dětem takové vzdělání, aby se mohly postavit na vlastní nohy a v budoucnu nepotřebovaly žádnou rozvojovou pomoc. Podporujeme proto děti zejména v tom, aby se vyučily nějakému praktickému řemeslu, které by uplatnily ve svých komunitách a přispěly tím

k jejich celkovému samostatnému rozvoji. Pouze ty nejnadanější s nejmotivovanější podporujeme ve studiu na vyšších školách či dokonce na univerzitách.

Rozvrh

Vyučování probíhá v angličtině a rozvrh se od českého moc neliší

- **Na základní škole** mají děti čtení, psaní, matematiku, občanskou výchovu, náboženství, tělocvik, kreslení, angličtinu a místní jazyk Luganda.
- **Na střední škole** mají další předměty jako rodinnou výchovu, vědy (chemie, fyzika a biologie dohromady), ruční

Prázdniny

- prosinec a leden – hlavní „letní“ prázdniny
- začátek školního roku – 1. týden v únoru
- 2 týdny v květnu
- 2 týdny v září

práce, dílny, zeměpis, dějepis, náboženství. V náboženství se děti učí základy křesťanství, islámu a také dalších světových náboženství).

Školy

V každé oblasti je několik škol a „adoptované“ děti chodí většinou do té, která je nejbližší. Ve školách učí místní učitelé podle místních osnov. ADCH Praha ani naše partnerské organizace do výuky nebo chodu školy nezasahují. Ve třídě je obvykle 50-100 dětí. Občas je mezi nimi podstatný věkový rozdíl - některé z nich z nedostatku peněz začaly školní docházku později a mnoho z nich muselo školu i několikrát přerušit, takže jsou mnohem starší než odpovídá jejich zařazení do ročníku. To je případ mnoha našich „adoptovaných“ dětí. Není tedy výjimkou, že šestnáctileté dítě je ještě v 7. třídě základní školy apod.. Ugandská vláda se snaží zavést bezplatné základní vzdělání na státních školách. Problém však je, že se přesto musí platit registrační poplatek, školní pomůcky a uniforma, což je pro mnoho lidí nedostupné

6.Další informace

www.lonelyplanet.com

www.uganda.com

www.visituganda.com

www.myuganda.co.ug

www.traveluganda.co.ug

www.government.go.ug

Těšíme se na další spolupráci a ještě jednou děkujeme.